

Julián Carrón sveikinimas

Didžiosios savaitės moksleivių rekolekcijų pabaigoje

Rimini, 2017 m. balandžio 15 d.

Brangūs bičiuliai,

Galvoju apie kiekvieną iš jūsų, apimtus troškimo užaugti. Užaugti reiškia paimti gyvenimo vadžias į savo rankas. Tačiau tai ne visada paprasta. Išties kartais kyla noras grįžti atgal. Juk buvo patogiau, paprasčiau, kai kiti sprendė problemas už mus. Dažnai sugrįžta klausimas: ar aš iš tiesų noriu užaugti, ar verčiau noriu likti vaiku?

Norinti atliepti į troškimą užaugti, reikia meilės, aistringos meilės sau patiems. Gyventi savo troškimo lygmenyje yra rimtas užsiėmimas. Ir kaip dažnai sakau, tai tik drąsiems, tik tiems, kurie asmeniškai nori tapti pagrindiniais veikėjais ir nenori perleisti savo laisvės į kitų rankas.

Aš pats noriu atrasti gyvenimo grožį, visą intensyvumą, kurį mano gyvenimas gali pasiekti. Kaip mums primena kun. Giussani, toks atradimas „pasiekiamas tik tiems, kas rimtai žiūri į gyvenimą“, ir nieko iš jo neatima: „Meilė, mokslai, politika, pinigai, net ir maistas bei poilsis, nieko nepamirštant, nei draugystės, nei vilties, nei atleidimo, nei pykčio, nei kantrybės“. Tokios drąsos priežastis yra nesugriaunamas kun. Giussani tikrumas, kad „kiekvienas gestas yra žingsnis į savąjį likimą“ („Religinis jausmas“).

Atsikeliame ryte ir virpame iš smalsumo pamatyti, kaip kiekvienas gestas taps žingsniu į likimą, susidūrus su bet koku iššūkiu. Taip gali atsitikti, tik jei esame tikri, kad turime tokį bendrakeivį kaip Jėzus. „Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“ (Mt 28,20).

Jo draugijoje galime išdrįsti pasitikti bet kokį iššūkį, kaip mums paliudija žmogus, kuris nepabūgo užaugti, popiežius Pranciškus: „Nesileiskime sukaustomi pagundos likti vieni ir nedrąsiai gailėtis to, kas mums atsitinka, nenusileiskime bevartei ir bevaisei baimės logikai, nekartokime nusivylę, kad viskas blogai ir kad niekas nebėra taip kaip anksčiau. Tokia yra kapo atmosfera; o Viešpats trokšta atverti gyvenimo kelią, susitikimo su Juo, pasitikėjimo Juo, širdies prisikėlimo kelią, kuriame girdi: „Kelkis! Kelkis ir išeik!“. Būtent to mūsų prašo Viešpats, ir Jis yra šalia mūsų, kad taip įvyktų“.

Su Šventomis Velykomis!

Jūsų bičiulis, Julián